

20 метра настрана отъ себе си, но тя веднага се спущала къмъ него и се скривала въ палтото му. Питамъ: ако една катеричка може да се облагороди и да се привърже къмъ човѣка, не може ли сжщиятъ този човѣкъ да облагороди своитѣ съмнения, своитѣ скърби, своитѣ лоши чѣрти? Задачата на човѣка не седи въ това, да разрушава своитѣ мисли, но той трѣбва да ги превръща: на всѣка лоша и отрицателна мисль той трѣбва да постави друга нѣкаква, антиподъ на нея. Сжщото се отнася и до чувствата. Мислитѣ и чувствата трѣбва да се превръщатъ, но не и да се разрушаватъ.

И тъй, поставете любовта, като главенъ факторъ въ живота си. Като казвамъ, че трѣбва да обичате всички безъ разлика, това не значи, че ще обичате всички еднакво. Законътъ за обновяването изисква да обичате непреривно и идейно, а не материално. Материалната любовъ носи голѣми страдания. Нѣкоя майка обича детето си много, но случаватъ се, че това дете умира. Следъ нѣколко години и майката умира, не може да понесе раздѣлата съ детето си. Законътъ на обновяването, т. е. законътъ на безсмъртието изисква отъ човѣка да се запознае съ живата свѣтлина, която храни и ума, и сърцето му. Тази свѣтлина създава разни краски, разни цвѣтове въ човѣшкия умъ. Дойдете ли предъ нѣкаква мжнотия, или предъ нѣкакво страдание, впрегнете въображението си на работа. При тѣзи трудни моменти, въображението е въ сила да създаде рай за човѣшката мисль. Представете си, че нѣкой има да дава сто хиляди лева, но нѣма възможность скоро да ги плати. Какво трѣбва да прави? Нека започне да си въобразява, че е милионеръ, че предприема направата на шосета, желѣзници и параходи и се разхожда съ тѣхъ. Ще кажете, че това сж илюзии. Ами положението на касиера въ нѣкоя банка не е ли илюзорно? Едно трѣбва да знаете: това, въ което човѣкъ вѣрва, всѣкога става. Всичко, каквото човѣкъ желае, става. Нѣкой беденъ, простъ човѣкъ иска да стане писателъ. И това ще стане, но всѣко нѣщо на своето време. Другъ нѣкой иска да стане силенъ, богатъ, красивъ, но не може да постигне желанията си. Защо? Защото не сж навременни. Щомъ не сж навременни, всѣкога се явява известно закъснение. Закъсненията не сж отъ Бога, но отъ хората. Когато човѣкъ пожелае нѣщо, Богъ веднага записва неговото желание и казва: „Дайте на този човѣкъ това, което иска!“ Обаче, докато се удовлетвори желанието му, минаватъ понѣкога дни, ме-